

Forfatter: Jacobsen, J. P.

Titel: Udrag fra Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

Citation: Jacobsen, J. P.: "Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup", i Jacobsen, J. P.: *Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup*, udg. af Morten Borup ; Georg Christensen , 1924-29, s. 14. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacob01val-shoot-idm139811113427760/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

dine Øren, galsindede Kvind! — nej, ikke et Ord til! — Marie skal bort, hun skal herfra den Dag imorgen, — Fred vil jeg have i Fredsens Tid.“

Ane hulkede højt.

„Aa Gud, aa Gud! at det skulde times! — en Verdens Skam! — lægge mig ud for Drik! — har jeg nogentid den Tid vi har kjendt til hinanden og al den Tid der forved, gaaet i Stegers med en ruset Pande? har I hørt mig snakke over mig? hvor er den Plet, I har seet mig ligge mendrukken? Det er den Tak, En faar! Sove min Rus væk! — ja, give til Gud A maatte sove hen, give til Gud A maatte synke død ned for Jer, som I bær Spot og Spe ind paa mig ...“

Hundene glammede op derude i Gaarden, og der lød Hovslag under Vinduerne.

Ane tørrede hastigt sine Øjne, og Erik Grubbe aabnede Vinduet og spurgte hvem det var.

„Ridende Bud fra Fovsing,“ svarede en af Husets Karle.

„Saa tag hans Hest og lad ham komme herind,“ og dermed blev Vinduet lukket.

Ane satte sig til Rette i Stolen og skyggede med Haanden for de rødgrædte Øjne.

Saa kom Budet ind og bragte Hilsen og Venskab fra Stiftsbefalingsmand Christian Skeel til Fovsing og Odden, som lod formelde, at han idag havde faaet Stafet om at Krigen var erklæret under første Juni; af den Grund var det nødvendigt at han for flere Aarsagers

Skyld tog til Aars og derfra mulig til Kjøbenhavn og lod nu derfor spørge, om Erik Grubbe vilde slaa Følge, saalangt Omstændighederne vilde Vejen gjøre, de kunde da i alt Fald faa endt den Sag, de havde sammen med somme Aarhusfolk, og anlangende Kjøbenhavn saa vidste Stiftsbefalingsmanden, at Erik Grubbe didhen havde mere Ærinde end nok var. I alle Fald vilde Christian Skeel være paa Tjele henad fire Slæt over Middag.

Erik Grubbe sagde dertil, at han skulde være rede til Rejsen.

Med den Besked red saa Budet hjem.

Nu talte Ane og Erik Grubbe længe om hvad der skulde gjøres medens han var borte, og det blev da ogsaa bestemt, at Marie skulde rejse med til Kjøbenhavn og blive hos sin Fæster Rigitze et Aarstid eller to.

Den nær forestaaende Afsked havde gjort dem begge roligere, men den gamle Tvist var nærved at flamme op igjen, da de kom til at tale om, hvilke af sin salig Moders Smykker og Klæder Marie skulde føre med; det blev dog afgjort i Mindelighed, og Ane gik for at lægge sig tidligt, da det nok kunde behøves, at den Dag imorgen blev gjort saa lang som muligt var.

Lidt efter meldte Hundene nye Fremmede.

Denne Gang var det dog ikke andre end Sognepræsten for Tjele og Vinge, Hr. Jens Jensen Paludan.

Med et: „God Kvæld i Stuen!“ traadte han ind.